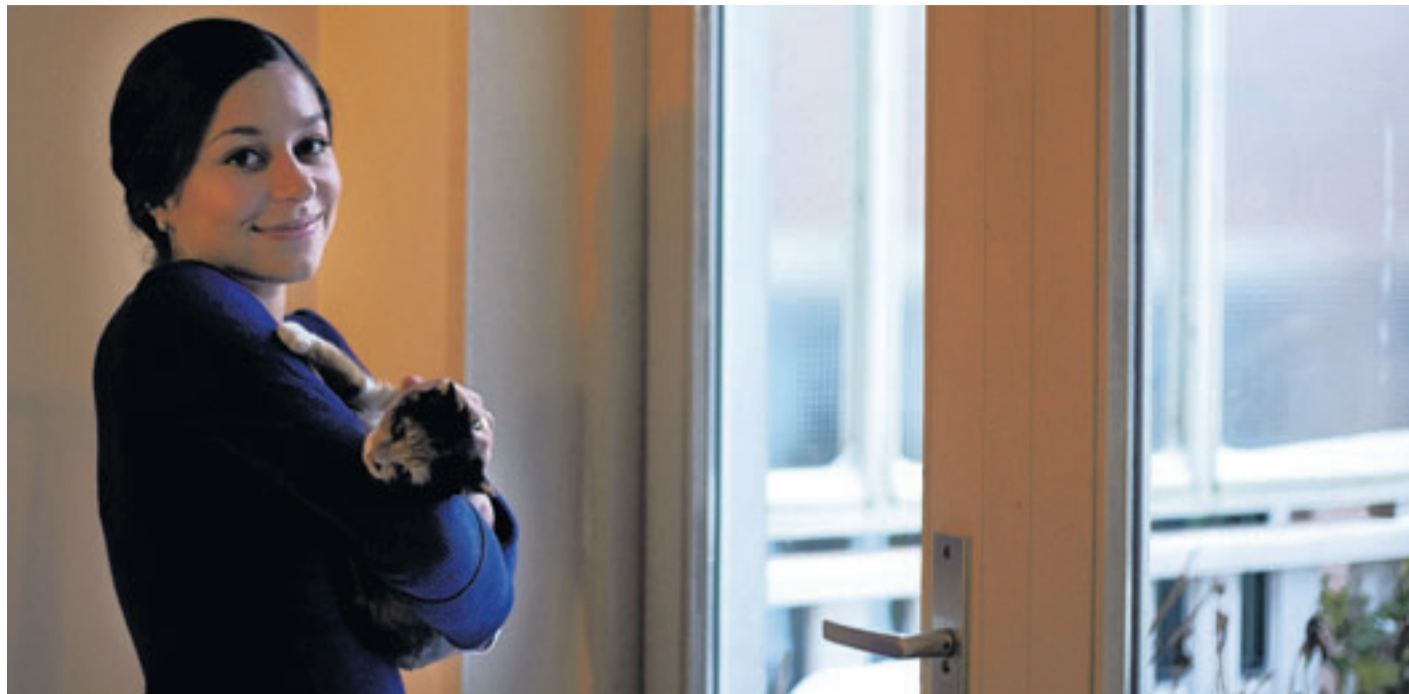

Verdriet in de Sint Jansstraat

Nu haar moeder aan kanker is overleden, moet Marilou van Sante ook haar huis uit.

Marilou, met poes Ceesje: 'Ik heb hier mijn hele leven gewoond. Tussen de dealers en prostituees voel ik me veiliger dan in Zuid.

FOTO CARO BONINK

De Sint Jansstraat is niet meer dan een smalle steeg tussen de Warmoesstraat en de Oudezijds Voorburgwal. De ene kant wordt gedomineerd door de parkeergarage van hotel Krasnapolsky, aan de andere zijde staan keurig gerenoveerde gevelpandjes, afgewisseld met al even keurige nieuwbouw. Het is er altijd donker, maar je zit hier – aan de rand van het middeleeuwse Blaauwslakenblok – wel in hartje Amsterdam.

Op nummer 19 bel ik aan, want daar, boven één van de vele ateliers in dit gebied, woont Marilou van Sante. In september overleed haar moeder op 51-jarige aan kanker en omdat het huurcontract op haar naam stond, moet Marilou (Amsterdam, 1990) nu vertrekken. Zeer tegen haar zin.

Bovenaan de trap word ik opgewacht door de vader van Marilou,

Cees van Sante. Hij was het die mij mailde met de vraag of ik zijn dochter kon bijstaan in hun conflict met woonstichting De Key. "De Key trekt zich geen moer aan van de trieste omstandigheden waarin mijn dochter verkeert. Door de stress en het verdriet heeft ze ook haar rechtenstudie afgebroken en nu weet ze niet meer hoe het verder moet. Ik vind het een vuile rotstreek. Moeder dood, kind weg. Dat kan toch niet?"

Marilou glimlacht, maar haar ogen lachen niet mee. Ze mist haar moeder, de in het Afrikaanse Benin geboren Myriam Autie, nog elke dag. "Drie jaar geleden werd ze ziek. Maagkanker. Eerst leek het erop dat de chemotherapie had geholpen, maar toen kwam het weer terug. Al die tijd heb ik voor haar gezorgd. Dat was zwaar, maar voor mama deed ik alles. Ze was ontzettend lief en zorgzaam, echt een fa-

miliemens. Ik heb een heerlijke jeugd gehad."

Ze barst in snikken uit, en dat geeft haar vader de gelegenheid de papieren van De Key te overleggen. Van Sante (Arnhem, 1945): "Mijn ex-vrouw was nog geen 2,5 maand dood of er lag al een brief van De

'Een huurwoning kan men niet erven,' schreef De Key

Key in de bus. 'Een huurwoning kan men niet erven.' Nee, dat snap ik ook wel. Maar dit is toch een uitzonderlijke situatie?"

Marilou moet weg omdat de vierkamerwoning van 75 vierkante meter volgens de normen te groot is voor een alleenstaande. De Key

heeft zich wel bereid getoond vervangende woonruimte aan te bieden, maar daar is Marilou niet op ingegaan. Het pand in de Sint Jansstraat is een wisselwoning en in 2003 kreeg Myriam de toezegging dat ze – na renovatie – een huis in de Sint Annenstraat kon betrekken.

Van Sante: "Dat huis voldoet qua afmetingen wél aan de normen voor een alleenstaande. Eind 2010 is de renovatie afgerond. Waarom is het niet mogelijk dat ene jaar te overbruggen? Voor andere alleenstaanden wordt wel een uitzondering gemaakt."

Van Sante, die edelsmid is en verderop in de straat een sieradenwinkel heeft, staat ook op de lijst voor een woning in de Sint Annenstraat. Daarom heeft hij de suggestie van De Key afgewezen om bij zijn dochter in te trekken. "In de Sint Annenstraat zouden we boven elkaar komen te wonen. Als De Key doorzet,

stappen we naar de rechter. We leggen ons er niet bij neer."

Marilou is weer aangeschoven. Met zachte stem vertelt ze hoezeer ze verknocht is aan de buurt. "Ik heb hier mijn hele leven gewoond. Tussen de dealers en prostituees voel ik me veiliger dan in Zuid. Ik moet er niet aan denken dat ik ergens anders naar toe moet."

Ik heb met haar te doen, maar dat De Key de woning opeist, komt mij ook niet onredelijk voor. De woningstichting is wettelijk niet verplicht haar een andere woonruimte aan te bieden. Een woordvoester: "Omdat wij het zo verdrietig vinden, zijn we daar nu wel toe bereid. Maar zolang zij niet reageert op onze brieven en telefoontjes, kunnen we geen kant op."

Tot zover het leed in de Sint Jansstraat.

frenk@parool.nl

Gemor over steigers rondvaartrederijen

Bewoners grachten richten actiegroep op

Van een verslaggever

AMSTERDAM – Grachten- en woonbootbewoners protesteren tegen de plannen van het Stadsdeel Centrum in de binnenstad minstens veertien nieuwe steigers voor rondvaartboten aan te leggen.

De gevolgen zijn groot, zegt de in alle haast opgerichte actiegroep 'Steiger voor je deur'. "Woonboten aan het Amstelveld en de Noordermarkt moeten ervoor worden verwijderd en de overlast van mensen en geluid wordt nog groter," aldus de tegenstanders. Voeg daarbij 'nog meer drukte op de grachten en het verwijderen van plezierbootjes bij de locatie' en de ergernis is compleet.

Het steigerplan is er, aldus de tegenstanders, doorgedrukt zonder dat overleg is gevoerd met de bewoners. "Er is alleen maar met de betrokken bedrijf – zoals rondvaartrederijen, horeca, hotels en musea – gesproken." Kortom: "De commerciële belangen zijn het belangrijkste".

Woonbootbewoner Pauline Lemberger woont aan de Noordermarkt, een plek waar ze voor heeft gekozen. Een van de steigers is, zei ze vorige week tegen AT5, gepland op de

plek waar zij en haar burens met hun boten liggen. Drie van de zes boten zullen daar weg moeten als de plannen doorgaan.

De steigers, waartegen tot februari bezwaar kan worden aangetekend, zijn gepland in de Prinsengracht, de Reguliersgracht, de Keizersgracht, de Leidsegracht, de Herengracht, het Singel, alsmede de Oudezijds

Stadsdeel houdt voet bij stuk: we willen meer vervoer over water

Voorburg- en de Oudezijds Achterburgwal.

Volgens stadsdeelbestuurder Erik Koldenhof passen ze in het plan van het stadsdeel 'meer vervoer van goederen en personen over het water te creëren'. Hij houdt voet bij stuk. Dat de bewoners vooraf niet zijn geïnformeerd, is ook een beetje hun eigen schuld, zegt hij. Dan hadden ze maar beter moeten kijken in het wekelijkse infomagazine van het stadsdeel. Bewoners hebben ook de plicht zelf informatie in te winnen over wat zich in hun buurt afspeelt, vindt de stadsdeelbestuurder.

parool theater

De persfotograaf heeft zeker nog toekomst

Je kunt je in deze tijd afvragen wat de toekomst voor de fotojournalistiek in petto heeft. Er is minder geld, er is minder ruimte en aan beeld op het net wordt nog niet bepaald grof geld verdiend. Toch is er nog hoop, beargumenteerden fotografen Werry Crone en Peter Elenbaas gisteren in het Parool Theater.

Eerst de minder hoopvolle feiten: de bezuinigingen in medialand hebben tot nu toe niet veel goeds betekend voor fotografen en betalende lezers van krantenwebsites zijn schaars. Bovendien hebben foto's met de overgang naar tabloidformaat minder ruimte gekregen.

En dan de kwaliteit, of liever, het gebrek daaraan. Het fotomateriaal in een aantal kranten is, vindt Crone – sinds 1988 in vaste dienst van dagblad Trouw – 'schrikbarend slecht' vergeleken met vijf jaar geleden: "Er is nauwelijks meer aandacht voor beeld. Vooral de regionale kranten staan vol met losgeknipte kiekjes. Het is één grote prullenbak van ellende."

Het feit dat beeldredacties nog maar een handjevol vaste fotografen in dienst hebben en steeds meer gebruik maken van freelancers, heeft daar niet zoveel mee te maken: "De krant is nog meer dan

voorheen een totaalproduct geworden van vormgeving, tekst en beeld. Ook de freelancefotograaf wordt daar ook in betrokken."

De meeste hobbels vallen te tackelen met een beetje creativiteit en vernieuwende ideeën, vindt Elenbaas. Hij begon in 1978 als zelfstandig fotograaf en trad in 1989 in dienst bij *Het Parool*. Twee jaar geleden besloot hij door te gaan als freelancer.

De fotograaf van nu kan zich volgens Elenbaas onderscheiden door inhoudelijk betere foto's te maken en door iets te bedenken wat anderen nog niet hebben. Het vak van de fotojournalistiek is zich ook op het internet snel aan het uitbreiden. Maak daar gebruik van: "Er liggen kansen genoeg. Zo kun je steeds meer doen met virtuele foto's waarbij je een ruimte in 360 graden kan laten zien."

Ook Crone ziet de voordelen van het internet: "Je kunt als krant nu meer beeld laten zien over hetzelfde onderwerp. Druk een foto af in de krant en laat de rest zien op je website." Maar ook op papier gaan de zaken heus niet zo slecht: "Met het journalistieke fotoboek gaat het heel goed."

MARIANNE LAMERS

Homo's op UvA willen aandacht

Van een verslaggever

AMSTERDAM – De UvA heeft een homobeleid nodig en is op dat punt laks. Dat vindt UvA Pride, een organisatie voor homo's en transgenders op de universiteit.

De leiding van de UvA voelt echter weinig voor zo'n beleid. Universiteitswoordvoerder Paul Helbing, namens het college van bestuur: "De UvA is voor iedereen toegankelijk, is het echt nodig dit in dikke beleidsrapporten vast te leggen?"

UvA Pride gaat er zelf ook van uit dat de UvA 'een omgeving is waar homoseksualiteit een plek heeft'. Maar volgens de organisatie is er onder studenten en medewerkers wel degelijk behoefte aan 'diversiteitsbeleid'. Bovendien, zegt UvA Pride, is de sfeer bij sommige corporale studentenverenigingen nog altijd homovijandig. "Wij hebben sinds de oprichting vgeen enkel positief bericht van de UvA gehad. Het lijkt wel of ze ons negeren," klaagt voorzitter Kristiaan Schimmel.

Vorig jaar kreeg UvA Pride geen subsidie van de universiteit om mee te doen aan de botenoptocht van Gay Pride. Ook in 2010 zal dat niet gebeuren. Helbing: "Het geld dat we uitgeven aan een boot, kan ook gebruikt worden voor onderwijs."